

Наші
презентації

Історія української культури: У 5 т., 9 кн. – К.: Наукова думка, 2001–2013.

Завершено видання академічної «Історії української культури» у 5 томах, 9 книгах – вагомого фундаментального й унікального дослідження, в якому вперше в історії нашої держави системно викладається багатомісцеві історія української культури, її самобутність та зв'язки з іншими культурами, внесок української культури у світову культурну спадщину. Метою цього видання, що має загальнонаціональне значення, є сприяння реалізації державної культурно-інформаційної політики шляхом усебічного висвітлення всіх етапів вітчизняної історії культури, її подальшого дослідження, а також вивчення в системі Міністерства освіти України.

У першому томі багатотомного видання «Історія української культури» висвітлюються ранні періоди становлення національної культури – від заселення людиною теренів України до деструкції Київської держави під дією зовнішніх та внутрішніх факторів. Ця унікальна колективна праця охоплює культурні явища матеріального та духовного плану, що були на землях нашої держави впродовж майже 1 млн років. Таке масштабне панорамне бачення культурних процесів, фактів та артефактів, доповнене якісним ілюстративним матеріалом, здійснено вперше. Розкрито багатогранність складових модерної української культури, яка ввібрала в себе здобутки й спадщину праісторичної доби (первісна культура), Великої Скіфії, Античності (Боспорське царство, міста-поліси з інститутами демократії), Готської держави, Великої Булгарії, Хозарського каганату, України-Русі та Кримського ханату.

Другий том «Історії української культури» присвячено розвитку освіти, мистецтва й літератури, стану наукових знань на українських землях у XIII – першій половині XVIII ст. Визначено місце України в міжнародних культурних зв'язках, охарактеризовано внесок українського народу в скарбницю світової культури. У контексті загальноукраїнських культурних процесів проаналізовано роль міст у розвитку культури, стан шкільництва, організацію братств, виникнення й поширення друкарства, тенденції в архітектурі й будівництві, а також образотворчому й ужитковому мистецтву, літературі, пісенному фольклорі та музичному мистецтві. Доведено консолідаційну роль Києва як головного, хоч і з великими перервами, осередку творчих імпульсів і центру, де збиралися культурні діячі з усієї країни. Висвітлено культурно-національне відродження кінця XVI – першої половини XVII ст., ренесансні явища в культурному житті і процес формування культури бароко.

Третій том «Історії української культури» присвячений еволюції національного культурного процесу в другій половині XVII–XVIII ст. На широкому історичному тлі висвітлюються основні формовияви культурно-духовного життя тогочасної України: освіта, мистецтво, література, розвиток гуманітарних, природничих і технічних знань, книговидавнича справа, культурно-господарські пріоритети тощо. Увагу зосереджено на питаннях політичної і правової культури, на становленні державної та соціальної ідеології, еволюції світогляду й суспільно-політичної свідомості як окремих соціальних сфер, так і суспільства загалом. Розглядаються внутрішні зв'язки та закономірності українського культурного процесу, його місце у всесвітній культурно-історичній цивілізації.

Наші
презентації

Четвертий том "Історії української культури" (у 2-х книгах) присвячено розкриттю цілісного образу національної культури XIX ст., доби культурно-національного становлення в умовах позадержавності. Досягнення українського народу осмислюються на матеріалі традиційної культури, науки й освіти означеного періоду (1-а книга) та художньо-мистецьких надбань у галузях літератури, музики, театру, архітектури, образотворчого та декоративного мистецтва (2-а книга). Дослідницькі та щедри ілюстративні матеріали 4 тому переконливо засвідчують, що зусиллями української наукової та художньої еліти XIX ст. вдалося не лише зберегти, а й розвинути національні традиції, створити українські наукові й мистецькі школи, забезпечити активну участь в європейському мистецькому процесі.

Часовий відрізок, розглядуваний у завершальному, п'ятому томі "Історії української культури" (у 4-х книгах), охоплює період XX – початку XXI ст. Перша і друга книги містять історичний нарис етапів розвитку української культури від початку XX ст. до сьогодення, а також огляд змінюваного протягом десятиліть стану української мови, вагомих надбань національного мистецтва та архітектури. У третій і четвертій книгах представлено культурологічний аспект поступу в галузях соціогуманітарних, точних та технічних наук, зроблена спроба з'ясувати загальнокультурне значення національних наукових відкриттів та технічно-цивілізаційних здобутків. Значну частину третьої книги присвячено питанням збереження, відтворення, функціонування й збагачення культурних феноменів та структур.

Дослідження драматичних процесів, що відбувалися впродовж XX ст. у багатьох культурних сферах та в українській культурі в цілому, а також панорамний огляд стану культури доби незалежності України в завершальній, четвертій книзі підсумовують її багатовікову історію, окреслену у книгах попередніх томів, переконливо засвідчують значущість української культури у світовому культурному розвитку.

Віктор Бурбела